

Hena 4

– birisi-hickimse · 18 Nisan 2026

Şiirin Hikayesi:

Bu şiir, gündelik hayatın sıkıntıları arasında bunalmış bir bireyin düşünsel yolculuğunu anlatıyor.

Toplumsal baskı, korku ve fısıltılar arasında nefes almaya çalışan kişi, başkalarının korkularının gölgesinde yaşamını sorgularken, varoluşsal bir sıkışmışlık hissediyor.

Şiir, modern insanın içsel çatışmalarını ve toplumsal normlarla olan mücadelesini sembolik bir dille resmediyor.

.....

Oduncu odun verecek

Elindeki odunla dayı erincine erecek

Bu sıkışmışlıkla

Seyri hamla

Fikri meşgul çevre sakinleri, düşünceyi serecek

Tele kulaklarla tapelenirsin

Korkularıdır aslında

Kendi fısıltılarını büyütmüşlerdir ama
Onların korkuları sende gölge

Gün koymazlar sana nefes alacak:
Sanki onlar hiçbir şey bilmiyor
Dersin ki; "çağırsalar gelirdi!
Niye kaçsın adresi belli...
Bu maaşla geçinsinler de göreyim
Çarşığı pazarı bilmezler mi?
Acaba bugün ne olacak?"

Gibisinden hikayelerle düşünsel bunarsın
Farkında mısın bilmem, korkularını saygı gibi sunarsın

Minik minik
Parçapinçik
Isırıklarda arayacaksın giz izlerini
Birbirine ulanıp lokma yapılıyor görmez misin?

Ezilirsin Hena, ezilirsin
Az bir kül kuru ışıltısındaki ağır sorular altında

Tarihi fısıldarsın kendinle
Groteskti deneyimleme mi, öldü?
Toplumsal deneyimleme mi denmenin saltında

Karbon ile hidrojen ile
Vel hasılı atomlarla, kalıpsın
Onlar senin değildir
Sen onlarınsın

Deneyimleyen his ile içsel benci ve
Sosyal, toplumsal olanla; bilinçsin

Yazın da kışın da
Enerji düzeniyle izole ben
Sosyal olan, toplum olan sana
Senin dışındaki kolektif bilinçle yen

Evrensel olanın
Birinci entropi yasasıdır dağılmak
Dağılırsın

Her şey yokuş aşağıdır.
İşte burada
Her şey gibi geçici
İçsel, izole bir enerji durumla bencil
Kolektif enerji düzenli durumla yokuş yukarıyı seçici

Yokuşlayışta yaşamın
Yokuş aşağıyla ölümün
Bir yanın iniş aşağı uçurum
Bir yanı dik bir yokuş

İşte bu arafat ı şafak vuruşla
Nadir açan çiçek gibi
Isırıklara
Benci ve özgecil duruşla

Kırılan yokuş aşağı kalp ile
Yokuşlayışta örülen ilmek ilmek
Sevecen insan oluşa duygu
Hepsi aynı anda
Hızlı ve yavaş durumların, süpervizörle

Bunlar hep
Anlamanın, anlatmanın zorluğu ve kolaylığı durumlarıdır.

Dağılırken düzen düzensizliğe
Ben gibi izole yapılarda kırılan kalp ile birikir...

Unutma evren de izoledir

Ya sen Hena
Biz evrenin olgu ve oluşlarıyla
Bir yanınla yokuşlayışta soytarılığa
Bir yanınla iniş aşağıda inandırıtıra
Direnebilir misin evrene?